

Kousek

Brontosauři

1. Vítr se zdvihá a píská
a noc opilá začne se smát,
jen ten, kdo ví, jak je, když stýská se,
jen ten umí říct, jak mi je.
2. Zavřenej s kytarou skládám,
a když neskládám, pořád bych spal,
kam se podívám, všude je tě kousek, lásko,
včera vlasy tvý jsem ze stolku vzal.

R: Však víš, však víš,
taky díváš se z oken, jestli mě neuvidíš někde stát,
netrap se bůhvíproč, miláčku, doma jsem, sedím sám,
tvůj, jen tvůj.

R: Vítr se chlubí a píská,
suché zemi přines' stíny a déšť,
a co já, kdo mě zchladí, kdo vískat
bude ve vlasech, když ráno chci vstát?

R:

*: Však víš, však víš, však víš, však víš,
však víš, však víš, však víš, však víš, však víš ...